

стванитъ и специално пригодени за целта инструменти — **болометри**.

Благодарение на голъмата близост на Луната до насъ, въ сравнение съ безкрайно отдалечените звезди, за нейното измѣстване между звездите се знае съ такава голъма точност, че едно време моряците сѫ се ориентирали по нея, като даже сѫ могли съ голъмо приближение да опредѣлятъ дължината на своето място. Това е доста трудна и неточна задача, вследствие на постоянните промѣни на Луната, а сѫщо и поради това, че нейното движение около земята е предметъ на постоянно влияние отъ страна на слънцето, па даже и на нѣкои планети. Въпросното влияние днесъ е изучено напълно и много мѫжнотии биха могли да се превъзмогнатъ, но модерната навигация ни дава толкова лесни и съвършени способи, че абсолютно не се нуждае отъ този древенъ начинъ на опредѣление.

Всѣка есенъ презъ Септември, тъкмо следъ пълнолунието, Луната нѣколко вечери по редъ изгрѣва скоро следъ залѣза на слънцето, като по такъвъ начинъ дава допълнителна свѣтлина при прибиране на вършилбата. Това е така наречената отъ населението **харманджийска луна**, която се случва, когато жгъла сключенъ между Еклиптиката и хоризонта, или приблизително жгъла, който Лунната орбита сключва съ хоризонта, е най-малъкъ. Тоъва се случва когато съзвездието на Овена изгрѣва а Лира залѣзва. Напротивъ, когато Лира изгрѣва а Овена залѣзва този жгълъ е най-голъмъ. Именно презъ септември, поменатия жгълъ е най-малъкъ.

Когато Луната се случи да изгрѣва заедно съ Овена, то жгъла, който нейната орбита сключва съ хоризонта, бидейки най-малъкъ, или приблизително най-малъкъ, ще обуславя сравнително и най-малко „потапяне“ подъ хоризонта при нейното едно-